

"Trần Minh khổ chuối" về đất Tổ

08:49 07/11/2005

Hơn 21 năm ở xứ người cũng là khoảng thời gian ông phải vật lộn với thân phận làm thuê để mưu định tương lai cho mình. Ông tâm sự: “Đời người lắm những khúc quanh. Nhưng rồi sẽ xuôi dòng, thuận gió nếu mình có quyết tâm bền chí”. Ông ví mình như một “Trần Minh” trong những năm xa xứ. Giờ trở về Việt Nam trong tư thế một tiến sĩ khoa học năng lượng - vật liệu với nhiều đóng góp cho quê hương; Giám đốc Công ty hóa chất Mỹ Lan - ông chính là Tiến sĩ Nguyễn Thanh Mỹ.

Tuổi thơ vất vả

Tiến sĩ Nguyễn Thanh Mỹ

Nguyễn Thanh Mỹ sinh thành ở vùng quê xã Thanh Mỹ, huyện Châu Thành tỉnh Trà Vinh, thời thơ ấu kém may mắn hơn bao người khác. 9 tuổi đầu cậu bé Mỹ đã phải chịu cảnh gia đình “tan đàn xẻ nghé”; theo mẹ sống thiếu tình thương của cha. Những năm 1968, vùng quê Thanh Mỹ là “vùng tranh tối tranh sáng” nên bom đạn chiến tranh thường xuyên trút lên vùng đất này. Điều không may nhất là ngôi nhà nhỏ tuềnh toàng của mẹ con cậu bé Nguyễn Thanh Mỹ bị bom đánh sập. 5 anh em của Mỹ cùng mẹ sơ tán về thị xã Trà Vinh ở đậu.

Là anh cả trong gia đình, nên Mỹ phải tần tảo kiếm tiền phụ mẹ lo cái ăn cái mặc cho gia đình. “Ngày nào cũng vậy 3-4 giờ sáng là tôi phải dậy để lấy bánh mì đi bán; buông chiếc cần xé bánh mì xuống, lại tiếp tục đeo chiếc thùng cà rem rong ruổi khắp phố phường. Thời gian sung sướng nhất là lúc mình ngồi học ở trường” - Anh nhớ lại quá khứ mà nghẹn lời. Cuộc sống nghèo với trăm bề cực nhọc, nhưng cậu bé Nguyễn Thanh Mỹ rất ham học và học rất giỏi.

Đất nước hoàn toàn thống nhất, chàng trai nghèo Nguyễn Thanh Mỹ ở thị xã Trà Vinh cũng đậu vào Trường Đại học Kỹ thuật Phú Thọ (nay là Trường Đại học Bách khoa TPHCM). Trở thành sinh viên Nguyễn Thanh Mỹ vẫn tiếp tục hành trình tự lực. Ông kể: “Để có tiền ăn học mình đã làm đủ việc: Bốc vác, bán vé xe... kể cả đi đá banh châu khắp các quận và một vài tỉnh vào chủ nhật. Công đá banh mượn hỏi ấy được nhận 10 kg gạo là mừng thấu trời. Rồi tốt nghiệp ra trường và bắt đầu đi làm. Nhưng đời người có lắm khúc quanh và chẳng ai học được chữ ngờ; một năm sau theo lời người cậu, tôi xuống tàu vượt biển ra nước ngoài và định cư ở Canada”.

“Trần Minh khổ chuối” nơi đất lạ

Một mình nơi xứ lạ, nên dù có trình độ kỹ sư nhưng Nguyễn Thanh Mỹ cũng phải đi rửa chén cho nhà hàng để kiếm sống. Những tháng năm làm mướn, Nguyễn Thanh Mỹ làm quen với Bùi Thị Nhân - một cô gái quê ở Thái Bình (Việt Nam) đã định cư ở Canada cùng cả gia đình từ trước. Gia đình Bùi Thị Nhân thuộc vào diện trí thức nên động viên Nguyễn Thanh Mỹ và cô tình nguyện làm “nàng Huỳnh Nga” để phụ lo cho anh ăn học. Vậy là sau 4 năm ở Canada, Nguyễn Thanh Mỹ lập gia đình và bắt đầu đăng ký học lại đại học. Nguyễn Thanh Mỹ tâm sự: “ Ở xứ người đi học nhưng không có sẵn tiền, nên phải chịu cực đến ốm thân mới mong thành đạt. Trong thời gian học tôi vẫn đi làm bồi bàn cho nhà hàng của em gái cố nhạc sĩ Trịnh Công Sơn. Lúc ấy ngoài ước mơ tương lai sau này, tôi thêm được ngủ một lần 8 tiếng trong ngày”.

Cuộc sống nhọc nhằn, nhưng Nguyễn Thanh Mỹ không nản chí. Vốn là người thông minh, nên học xong đại học Nguyễn Thanh Mỹ lại học tiếp thạc sĩ, rồi bảo vệ thành công luận án tiến sĩ khoa học năng lượng và vật liệu vào năm 1990. Vậy là sau 7 năm đèn sách “Trần Minh” đã đỗ đạt thành tài và bước sang một cuộc đời mới. Tiến sĩ Nguyễn Thanh Mỹ bắt đầu đi làm cho Trung tâm nghiên cứu khoa học năng lượng và vật liệu Canada, và được nhiều công ty lớn ở Canada và ở Mỹ mời làm chuyên gia.

Đầu tư cho quê hương

Trong 7 năm làm việc và nghiên cứu, chàng trai người Việt này có 48 phát minh mới trong ngành năng lượng, vật liệu. Thành công lớn nhất của ông là phát minh vật liệu bản kèm CTP, một công nghệ trong ngành in mà hiện nay cả thế giới đang sử dụng. Từ đó Nguyễn Thanh Mỹ quyết định thành lập công ty chuyên ngành sản xuất hóa chất và vật liệu bản kèm CTP của riêng mình tại Canada. Nắm giữ một phát minh tiên tiến nên ông nhanh chóng trở thành một doanh nhân lớn ở Canada với quan hệ mua bán với hàng chục nước. Làm giàu nơi xứ người, nhưng lòng của cậu bé bán cà rem ngày nào vẫn luôn hướng về cội nguồn.

Trong một lần trở về thăm quê vào năm 2000, Tiến sĩ Nguyễn Thanh Mỹ được tỉnh Trà Vinh mời gọi đầu tư. Hơn 2 năm sau ông quyết định đầu tư 1 triệu USD mở công ty sản xuất hóa chất Mỹ Lan tại khu công nghiệp Long Đức-Trà Vinh. Đây cũng chính là người có nhiều đóng góp quý giá cho ngành in ở Cần Thơ. Ông tâm sự: “Làm được một điều ích gì đó cho quê hương là tâm nguyện của đời tôi trong những tháng ngày nơi đất khách. Công ty Mỹ Lan sắp tới làm ra được bao nhiêu là tôi để lại bấy nhiêu cho quê hương”.

Đúng như những gì tiến sĩ Nguyễn Thanh Mỹ đã nói. Năm 2006, công ty mới vào hoạt động, nhưng vị giám đốc này đã tìm đến Trường Đại học Bách khoa TP HCM tuyển dụng sinh viên tốt nghiệp và đưa sang Canada để tu nghiệp. 3 năm qua, ông đã trao phần thưởng 1.000 USD mỗi năm cho Trường Đại học Cần Thơ để tặng cho sinh nghèo học giỏi. Ngoài ra còn trao một suất học bổng nước ngoài trị giá 27.000 USD cho Trường Đại học Cần Thơ năm 2004. Tháng 6 vừa qua, tiến sĩ Nguyễn Thanh Mỹ nhận đỡ đầu cho 34 em học sinh nghèo ở xã Phước Hảo, huyện Châu Thành (Trà Vinh) đến trường.

Ông xúc động: “Thời thơ ấu của tôi thiếu cơm, thiếu nhà, thiếu tiền để học. Vì vậy hoạch định sau này của Công ty Mỹ Lan là sẽ cất nhà cho gia đình công nhân ở, xây trường cho con em của công nhân Mỹ Lan và bà con lân cận học hành. Đó là niềm vui và là mục đích lớn nhất của đời tôi bây giờ”.

Trọng Hiền (Cần Thơ)

[\[In trang\]](#) [\[Trở về\]](#)